

KIRJUD READ

JANA LIIVAT

Kaanepilt: Jana Liivat

Korrektuuri luges, koostas ja küljenduse visuaali
lõi Silver Silliksaar

Toimetas Heli Hallik

Küljendas ja kaaned kujundas Vallo Hallik

© Jana Liivat

© Kõik õigused kaitstud

Teose sisu eest vastutab autor

ISBN: 978-9916-754-99-3

Trükk: **Arial Bold**
P R I N T

Pärnu 2026

Kirjastus Hea Tegu
www.fil.ee

SISU

Võitus	6
Põhjatu	8
Juhtub nii	9
Veed tõusid	10
Langevate lehtede aegu	11
Naeratus	12
Punkt ja koma	13
Üks väike paat	14
Lehena laperdan tuules	15
Raamatud	16
Õhtu	17
Kevadelootus	18
Puhastav	19
Tõsine ja kurb	20
Ma vaatan seljataha	22
Veripunane pihlakamari ja muu	23
Ärge minge	24
Hommik karge on vaikuses	25
Tuul aina tuhiseb	26
Hällilaul	27

Sügise poole	28
Pilved on heledad lambad	29
Värvisügis	30
Mälestuse jõgi	31
Ämber ja ümber	32
Ma näen	33
Ootus, lootus	34
Kurvastuse võim	35
Külm õhtu	36
Vares kraaksub	37
Kurbus tagantjärele	38
Hommikul, kui tuul veel magas	39
Talveöö	40
Suve algus	41
Enese kaja	42
Lülitan välja	43
Ööst mõndagi	44
Näe, õhtu!	45
Kõiksus ja sina	46
Alleel	48

VÕITLUS

Ma iseenda vaenlane
 siis, kui ei tea, ei usu.
 Ei rõõmu näe, vaid vaevateel
 siis käin, kui kahtlus rusub ...

Üks minu siht viib üles,
 kui teine alla tüürib ...
 Jah, ei – ma ei saa üle
 sest kuristikust nüüd nii.

Ei tohi anda alla –
 pean ennast käskima.
 Et ma ei vaataks alla!
 Kui unes astun ma ...

Ja ikka jälle mõtlen,
 mis saab siis edasi –
 liig keerulisi mõtteid
 heietades nii.

Ja justkui haige olen,
 kui mõtlen sedasi.
 Kus olen või kust tulen –
 kas võitlen edasi?

Üks mõte sõlmib nööri,
 kui samas teine saeb ...
 Ma uputan end vööni –
 taas haarab eluraev.

Jah, endaga ma vaenus.
 Kuid loodan – valgust näen!
 Kui terve mõtte kaevust
 end lootust täis ma laen.

2015

PÕHJATU

Pilkane
 pimedus
 tummas ja tumedas
 talves ...
 Otsida oska siis ometi
 vähest valgust
 nii habrast
 ja tasast ...
 Kui palve

1995 või 1996

JUHTUB NII

Õunad potsasid pähe
 valmis said värsiread
 seda polegi vähe
 iseasi kas head

Sõber osutas abi
 sellest innustust sain
 vaikuses vihmaabin
 võrratu tunde tõi

Maasse kasvavad juured
 taevast aga on vaim
 mõteldes mõtle suurelt
 et kasvaks üks tore taim

2015

VEED TÕUSID

Veed tõusid
tõusid üle mu silmade
Õõvastav-kaikudes
vingus külm tuul
Raskete hetkede
muserdav-vaikuses
Kohkunud sõnad
surid mu suul

Ent mure see lahenes
valvavas vaikuses
soe valgusvoog
ja uputusvetest jäi
päikese paituses
järel' vaid
lõbusa ojak'se vool

Just nagu käega
sai pühit' must mure
Just nagu käega
jäi tasaseks vool
Jah, tulvavesi ei ulatu sinna
kus kaitseb mind
Tõelise Jumala hool

2024

LANGEVATE LEHTEDE AEGU

Langevate lehtede aegu
ma istusin pargipingil
tundsin end siis nagu praegu
muremeelt ei mitte mingit

Tuul uitas hajevil ringi
ja lehed tantsisid kaasa
suur rahu valdas mind mingi
jah pole vaid leheke maas ma

Veel päikest mu pilk leidis
ehk aeg küll talvesse ruttas
mu mõtted kordusid veidi
ma mõtelda mõistsin ei nutta

2024

NAERATUS

Üks naeratus sündis
ja elama jäi.
Suurt rõõmu ta kinkis
ja vägevaks sai.

Ta kirkusest palju,
nii palju neid tuli.
Ka kivine kalju
sest leebem nüüd oli.

2019

PUNKT JA KOMA

Vaidlesid punkt, koma,
nõudes õigust oma.
Kummal õigus käia
mööda sõnarida?

Kord näib ühel õigus,
teinekord taas teisel ...
Otsustamisõigus
ometi on teistel.

Kumbki omal kohal
tundku sellest rõõmu!
Rohkemat kes tahab,
kaotada võib rõõmu!

Õiges paigas punkt on
ja õigel kohal koma.
Rahumeel punkt on.
Ei aja jonni koma.

2019

ÜKS VÄIKE PAAT

Üks väike paat
läks merele.
Ma vaatasin
tall' järele.

Tuul tuli suur,
ja pilkas mind.
Kõik paistis uus,
mis märkasin.

Mu unistus
läks rändama.
Nii särav, uus,
mis oodata.

2019

LEHENA LAPERDAN TUULES

lenneldes üles või alla
hirmuga käe panen suule
kuis võiksin nii rumal küll olla

pilk püüab sekundeid tunde
kaasa ei jõuagi käia
unest ma ärgates tunnen
et heast vaid kinni pean hoidma

tunnen ja elan ja olen
tulevikuks kas valmis
soovide soov hinges põleb
et jääks Jehoovale kalliks

2016